

UNHCR
The UN
Refugee Agency

จดหมายข่าว สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ ปี พ.ศ. 2558 ฉบับที่ 1
UN High Commissioner for Refugees (UNHCR) Newsletter, 2015 - Volume 1

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตพิเศษที่ 55/2555
ศพ. บดินทรเดชา 10312

Withyou

เด็ก...ผู้ไม่ย่อท้อ
Never give up

โครงการเกษตรกรรมเพื่อผู้พิการ

Agricultural Project for People with Disabilities

ซอเทียนมินผู้พิการจากการเหยียบกับระเบิดยื่นขี้อาหารด้วยความภูมิใจที่ได้ความรู้จากโครงการเกษตรกรรมมาทำสวนผักที่บ้าน
Saw Thien Min and his 10-year-old son proudly present their vegetable garden which comes true because of the knowledge gained from UNHCR-funded agricultural training.

ถึงผู้สนับสนุน UNHCR

ผมชื่อ ซอเทียนมิน อายุ 56 ปี ผมสูญเสียขาซ้าย จากการเหยียบกับระเบิดที่ทหารฝังอยู่ใต้ถุนบ้าน กลายเป็นผู้พิการ และผู้ลี้ภัยในค่ายแม่ละอุนมานานกว่า 14 ปีครับ ค่ายนี้อยู่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ชีวิตในค่ายนั้นลำบาก แล้วความพิการของผมทำให้ทุกอย่างยากขึ้นไปอีก ผมเคยรู้สึกทรมานคุณค่าในชีวิต และวันนี้ผมมีโอกาสมีชีวิตเหมือนคนปกติทั่วไปอีกครั้ง เพราะท่านเห็นค่าของผม ท่านช่วย UNHCR ช่วยเหลือเราให้เข้มแข็ง ภูแลตนเองได้ ผมขอขอบพระคุณท่านมากครับ

ภัยความที่ผมไม่สามารถเดินได้เหมือนคนทั่วไป UNHCR ช่วยจัดตั้งโครงการเกษตรกรรมให้อยู่ใจกลางค่ายเพื่อให้ผู้พิการอย่างพวกผมจะสามารถมาเรียนได้อย่างไม่ลำบากมากนัก พอผมได้เรียน มันทำให้ผมลุกขึ้นสู้ใหม่ ทุกวันนี้ผมรู้สึกอยากเดิน เพราะรู้ว่ามีโอกาสที่เรากำทำได้ ไปปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ มีเพื่อนคอยเข้าใจ UNHCR ทำให้ผมรู้ว่าผมมีประโยชน์ ถึงผมไม่มีขา แต่ผมปลูกผักและเลี้ยงสัตว์ได้

เป็นเวลา 3 ปีแล้วที่ผมได้ฝึกอบรมกับ UNHCR ผมมีความรู้จัดตั้งทำให้ดูแลครอบครัวผมมาจนถึงทุกวันนี้ ผมสอนลูกปลูกผัก เพราะไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ไหน เขาก็ไม่อดอาหาร ผมปลูกต้นพริก ผักต่างๆ เพื่อให้ครอบครัวมีอาหารที่กินง่ายขึ้น

ผมขอขอบคุณผู้บริจาคที่ทำให้ชีวิตใหม่กับพวกผมอีกครั้ง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะสนับสนุนผม และเพื่อนๆ ต่อไป เพื่อให้ UNHCR ได้จัดโครงการดีๆ สำหรับผู้พิการเพิ่มขึ้น ผมขอสัญญาว่าจะไม่ยอมแพ้ถึงแม้ผมสูญเสียความสามารถของร่างกาย ขอขอบคุณที่ท่านเป็นกำลังใจที่สำคัญของเรา

จากใจผม

ซอเทียนมิน

ค่ายแม่ละอุน จ.แม่ฮ่องสอน

(ปรับจากบทสัมภาษณ์ ซอเทียนมิน)

Saw Thien Min is a 56-year-old refugee with disability. Fourteen years ago, he lost his left leg because of landmines. Saw Thien Min is one of about 3,000 refugees with disabilities who benefit from the agricultural training project supported by UNHCR.

In the class, refugees will learn how to grow vegetables, to raise animals and how to be self-reliance.

"Today, I feel fulfilled since I've joined an agricultural training supported by UNHCR in 2011. UNHCR takes care of me very well. With this help, I realize that although I have no leg, I am not useless because I know there are things I can do for myself and family," said Saw Thien Min

Because of you, UNHCR can provide continued support for refugees with disabilities.

However, we still need your support to provide adapted care for people with disabilities in Camps.

UNHCR sincerely thank you once again for rebuilding lives of refugee with disabilities.

(Developed from Saw Thien Min's interview)

NEWS & EVENTS

©UNHCR/RS, Bhukitkul

พนักงานระดมทุนที่เป็นตัวแทนของ UNHCR ถ่ายภาพร่วมกับเด็กผู้ลี้ภัยกับกิจกรรมลูกเสือที่ UNHCR สนับสนุนเพื่อสร้างความสามัคคี และความเป็นผู้นำให้กับเด็กและเยาวชนในค่าย
Fundraisers representing UNHCR take a photo with refugee youths in UNHCR supported scout activity aiming to empower them harmony and leadership.

พนักงานระดมทุนที่เป็นตัวแทนของ UNHCR เยี่ยมค่ายผู้ลี้ภัยบ้านต้นยาง อ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี

เมื่อวันที่ 20-21 ตุลาคม ที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่ระดมทุนของ UNHCR ได้เดินทางไปเยี่ยมผู้ลี้ภัยในค่ายผู้ลี้ภัยบ้านต้นยาง อ.สังขละบุรี เพื่อเยี่ยมชมโครงการต่างๆ ที่ UNHCR ให้การสนับสนุน และร่วมดำเนินการกับองค์กรเอกชนต่างๆ แต่ที่สำคัญกว่านั้น การเข้าค่ายครั้งนี้ทำให้พวกเขาเรียนรู้ถึงความเป็นอยู่และชีวิตของผู้ลี้ภัย ได้รับฟังปัญหาและให้กำลังใจแก่ผู้ลี้ภัยที่เป็นเด็กผู้มีความบกพร่องทางร่างกายและสมอง รวมไปถึงผู้หญิงในกลุ่มเปราะบางอย่างแม่เลี้ยงเดี่ยว นอกจากนี้ยังได้เยี่ยมชมโครงการต่างๆ ที่ UNHCR สนับสนุน "เป็นการเดินทางที่โหดและลำบากที่สุด แต่คุ้มค่าที่สุดที่ได้รับรู้ถึงชีวิตของเพื่อนมนุษย์ที่น่าสงสารที่สุดคือ "ผู้ลี้ภัย" ขอขอบคุณที่ UNHCR ให้โอกาสผมมาทำงานที่นี่" อัศวพล วานิช ผู้จัดการโครงการระดมทุน UNHCR พูดถึงความประทับใจจากการไปค่าย

ผู้ลี้ภัยผ่านความรุนแรง และเผชิญกับความหวาดกลัวมากกว่าคนใดในโลก พวกเขาสูญเสียบ้านเรือน คนรัก ครอบครัว เพื่อน และผืนแผ่นดิน โดยทั่วไปผู้ลี้ภัยหนึ่งคนจะตกอยู่ในสถานะผู้ลี้ภัยนานถึง 17 ปี UNHCR ค้ำคองพวกเขาตั้งแต่วันแรกที่เขาหนีเพื่อรักษาชีวิตจนกระทั่งวันสุดท้ายที่เขาไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ลี้ภัย การสนับสนุนจากท่านในอย่างน้อย 5 ปี มีความจำเป็นอย่างมากในการช่วยให้ UNHCR สร้างชีวิตใหม่แก่ผู้ลี้ภัยเด็ก ผู้หญิง ผู้พิการ และผู้สูงอายุ

UNHCR fundraisers visit Ban Don Yang refugee camp in Kanchanaburi province

On 20-21 October, there were 12 selected UNHCR fundraisers visiting Ban Don Yang camp in Kanchanaburi province to experience lives of refugees and UNHCR supported projects. During the visit, they learn the difficulties and challenges that refugees especially children with disabilities and single mothers are facing and positive changes that happens because of our donor's long term support.

"This is the toughest trip in my life but it's my best experience. I have learnt about "refugees" who live in a very hardship situation. I'd like to express my sincere thanks to UNHCR to give an opportunities to work for these people," said Akkapon Wanich, UNHCR In-House Face to Face Fundraising Manager

Refugees are forced to flee from conflict and fighting which can often last over 17 years before a resolution is found and people can return home safely. UNHCR protects refugees from the moment they leave their country to the moment they are safe to return. We need your support to help us be there for as long as that journey takes.

วิดีโอจากคุณวงศ์ทอง คุณกาละแมร์ และคุณยิปโซ เพื่อผู้ลี้ภัย

คุณใหม่ วงศ์ทอง ชัยณรงค์สิงห์ คุณกาละแมร์ พัชรศรี เบญจมาศ และคุณยิปโซ อริย์กันตา มหพฤกษ์พงศ์ ผู้มีชื่อเสียง และผู้บริจาคอย่างต่อเนื่องของ UNHCR ร่วมกันส่งความปรารถนาดีถึงผู้ลี้ภัย พร้อมทั้งเชิญชวนให้ร่วมช่วยเหลือผู้ลี้ภัยแบบระยะยาว โดยอย่าปล่อยมือผู้ลี้ภัยผ่านวิดีโอ สามารถชมได้ที่หน้าเว็บไซต์ของ UNHCR ประเทศไทยที่ www.unhcr.or.th

Exclusive video of Mr. Wongthanong, Ms. Patcharasri, and Ms. Ariganta for refugees Mr. Wongthanong Chainarongsingha (Nong), Ms. Patcharasri Benjamas (Kalamare), TV host, and writer, Ms. Ariganta Mahaplaerkpong (Gypso), Actress, and TV host, contribute their voices for refugees. Watch their inspiring video on UNHCR Thailand official website www.unhcr.or.th

มร.คริสตอฟ เกลนิสซอง เจ้าหน้าที่อาวุโสฝ่ายระดมทุน และ มร.คัทสึโนริ โคอิเกะ เจ้าหน้าที่ฝ่ายความคุ้มครองของ UNHCR รับมอบเงินบริจาคและกางเกงยีนส์จากห้างสรรพสินค้าโรบินสันเพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในประเทศไทย
Christophe Glenisson, Senior Global PSFR Officer and Katsunori Koike, Associate Protection Officer accepts donations from Robinson Department Store

ห้างสรรพสินค้าโรบินสันร่วมช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในประเทศไทย

ห้างสรรพสินค้าโรบินสันโดย มร.เจอร์ลาร์ด เมคเกริก ผู้บริหารใหญ่ของห้างสรรพสินค้าโรบินสัน ได้ร่วมบริจาครายได้จากการประมูลกางเกงยีนส์ตักแต่งจากผู้มีชื่อเสียงพร้อมมอบกางเกงยีนส์ 500 ตัวให้ UNHCR เพื่อร่วมช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในประเทศไทย

Robinson Department Store donated for refugees in Thailand
Robinson Department Store represented by Mr. Gerard McGurk, Senior Vice President-Operations donated and 500 pairs of jean to UNHCR to support refugees in Thailand.

ผู้ลี้ภัยในประเทศไทยถูกบังคับให้ลี้ภัยจากความขัดแย้งและต้องการความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเร่งด่วน การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากท่านสำคัญมากในการให้สร้างชีวิตใหม่ที่เข้มแข็งแก่พวกเขา 100% ของเงินบริจาคของท่านจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของผู้ลี้ภัยในประเทศไทยเท่านั้น สนับสนุนเราผ่านทางโครงการระดมทุนของ UNHCR ได้ที่ห้างสรรพสินค้า อาคารสำนักงาน และสถานที่สาธารณะทั่วไป

Refugees in Thailand were forced to flee from persecution and are in need of humanitarian assistance. Continued support from you is vital for rebuilding lives of these people in need. All donations from donors in Thailand are used for the benefit of refugees in Thailand. You can support us through our fundraisers at shopping malls, office buildings and other public places.

จอห์นตี้ในวัย 10 ขวบที่ร่างกายดีขึ้นมาก
Johny at his 10 years old with a healthier and happier life.

จอห์นตี้ โซอี เด็กผู้ไม่ย่อท้อ

เรื่องโดย สุชาดา ภูทิติกุล

ในค่ายผู้ลี้ภัยแม่หละ อ.ท่าสองยาง จ.ตาก ค่ายผู้ลี้ภัยใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ที่ดูเหมือนหมู่บ้านไม้ไผ่เรียงตัวกันอย่างเบียดเสียดอยู่ในสายหมอกบนภูเขาซึ่งกั้นเขตแดนระหว่างไทยกับพม่า เราได้พบกับเด็กตัวเล็กๆ คนหนึ่งที่เกิดมาไม่สมบูรณ์แต่ไม่เคยยอมแพ้ให้กับโชคชะตา จอห์นตี้ โซอี เด็กน้อยวัย 10 ขวบที่มีความบกพร่องทางสมองตั้งแต่เกิด จากการป่วยเป็นโรคดีซ่านและมีไข้สูง แต่ความเข้มแข็งของเขาไม่น้อยกว่าใครๆ ในโลก ดิฉันเคยพบกับเขาเมื่อ 2 ปีที่แล้ว มาในวันนี้ฉันอดใจไม่ไหวพร้อมกับดูมีความสุขและแข็งแรงขึ้นมากจากการเข้ารับการรักษาที่โครงการกายภาพบำบัดที่ผู้สนับสนุน UNHCR บริจาคให้อย่างต่อเนื่อง

หนุ่มน้อยคนนี้สูญเสียพ่อ และอาศัยอยู่กับแม่ และนอเกนดิผู้

เป็นป้าวัย 62 ปี ครอบครัวของเขาต้องลี้ภัยจากสงครามที่รุนแรงที่บ้านเกิด “ชีวิตที่นั่นอันตรายมาก ชาวบ้านถูกพวกทหารใช้ทำหน้าที่ยิงสังหาร ซึ่งเป็นงานที่อันตรายและเสี่ยงตายมากเพราะเราเดินโดยไม่รู้ว่ากับระเบิดอยู่ตรงไหน หลายคนพิการ และเสียชีวิต ถ้าไม่ไปก็ต้องจ้างคนให้ไปแทน แต่เราไม่มีเงินจ่าย และวันนั้นที่ต้องหนีมาเพราะเกิดการยิงกันหนักมาก เราอยู่ไม่ได้แล้ว” นอเกนดิ อธิบายถึงสาเหตุที่ต้องจากบ้านมา พวกเขาเดินทางโดยไม่รู้จุดหมาย แค่ขอเพียงที่ที่ปลอดภัยเท่านั้น เมื่อหาทางออกไม่เจอ พวกเขาจึงต้องหลบทหารอยู่ในป่า จนสุดท้ายเดินทางจนถึงประเทศไทย และพักอาศัยตั้งแต่นั้นยังไม่มีที่ตั้งค่ายผู้ลี้ภัย จนถึงวันนี้ก็ยาวนานกว่า 20 ปีแล้ว

จอห์นตี้พิการตั้งแต่เกิด เขามักมีอาการเป็นไข้ชัก แขนกับขาแข็งและเดินไม่ได้ ยังกดีที่ในค่ายมีโครงการกายภาพบำบัดเด็กที่พิการ “พอได้มาอยู่ในค่ายที่ประเทศไทย ชีวิตของครอบครัวก็ดีขึ้นเพราะน้องได้รับการรักษาและทำกายภาพบำบัด” นอเกนดิกล่าวด้วยแววตาที่เปี่ยมด้วยความหวัง

และถึงแม้การทำกายภาพสำหรับน้องจะเจ็บปวดและยากมาก แต่ จอนนิตี้ไม่เคยยอมแพ้

จอนนิตี้ เจ็บปวดจากการทำกายภาพแต่เด็กน้อยก็ไม่เคยย่อท้อเพื่อร่างกายที่ดีขึ้น จอนนิตี้ มาทำกายภาพเป็นประจำทุกวันเป็นเวลา 9 ปีแล้ว
Even though the physical therapy is very difficult and takes very long time to see improvement, Johnity never gives up. He has been trying hard for almost 9 years.

จอนนิตี้มาทำกายภาพบำบัดทุกๆ วันเป็นเวลาเกือบ 9 ปีแล้ว
“จากแต่ก่อนที่เขาไม่สามารถเดินเต็มเท้าได้ แขนและมือจับอะไรไม่ได้ วันนี้เขาทำได้ถ้ามีคนช่วยจับตั้งตัว ทั้งยังสามารถทานข้าวเองได้ และพูดได้บ้าง” แต่คำพูดที่น้องพูดกับดิฉันคือ “ผมเดินไม่ได้ครับ” ซึ่งทำให้ดิฉันน้ำตาไหล

อย่างไรก็ตาม จอนนิตี้ ยังต้องใช้เวลามากหลายปี ความหวังอย่างเดียวของครอบครัวคือหวังว่าจอนนิตี้จะเดินได้เล่นเหมือนเด็กคนอื่น
“น้องยังต้องใช้เวลามากหลายปีกว่าที่น้องจะได้มีโอกาสใช้ชีวิตเหมือนเด็กคนอื่น จอนนิตี้ใจที่มีคนช่วยเหลือเขาอย่างเต็มที่ ”

จอนนิตี้ในวัย 8 ขวบเมื่อ 2 ปีที่แล้วในโครงการกายภาพบำบัดที่สนับสนุนโดย UNHCR มือและร่างกายของเขายังไม่ค่อยมีแรง
Johnity's photo of last two years when he was receiving Physical Therapy supported by UNHCR. His arms and body were weak.

“ส่วนตัวฉันเองก็แก่แล้ว ไม่มีความฝันหรือความหวังอะไรอีก ขอให้หลานดีขึ้น เดินได้เล่นได้ก็พอ” นอเจนดิกกล่าวทิ้งท้าย “โครงการนี้ก็สำคัญมากๆ จอนนิตี้ใจที่มีคนช่วยเหลือให้หลานชายดีขึ้น ฉันขอบคุณผู้บริจาคที่เมตตาครอบครัวของเรา”

UNHCR สนับสนุนโครงการกายภาพบำบัดสำหรับเด็กและผู้พิการทางสมองและร่างกายอย่างต่อเนื่อง เพราะพวกเขาต้องการการรักษาที่ใช้เวลาอย่างน้อย 5 ปี เราจะสานต่อโครงการที่สำคัญนี้ไม่ได้เลยหากไม่ได้รับการสนับสนุนที่ต่อเนื่องของท่าน ขอขอบคุณทุกท่านอีกครั้งที่อยู่เคียงข้างพวกเขาจนวันหนึ่งที่พวกเขาจะมีโอกาสใช้ชีวิตเหมือนเด็กและคนอื่นทั่วไป หากท่านต้องการบริจาคเพิ่มเติม โปรดติดต่อ 02-665-2523 หรือ thabaf2f@unhcr.org เพื่อให้โอกาสผู้ลี้ภัยที่พิการได้มีชีวิตใหม่อีกครั้ง

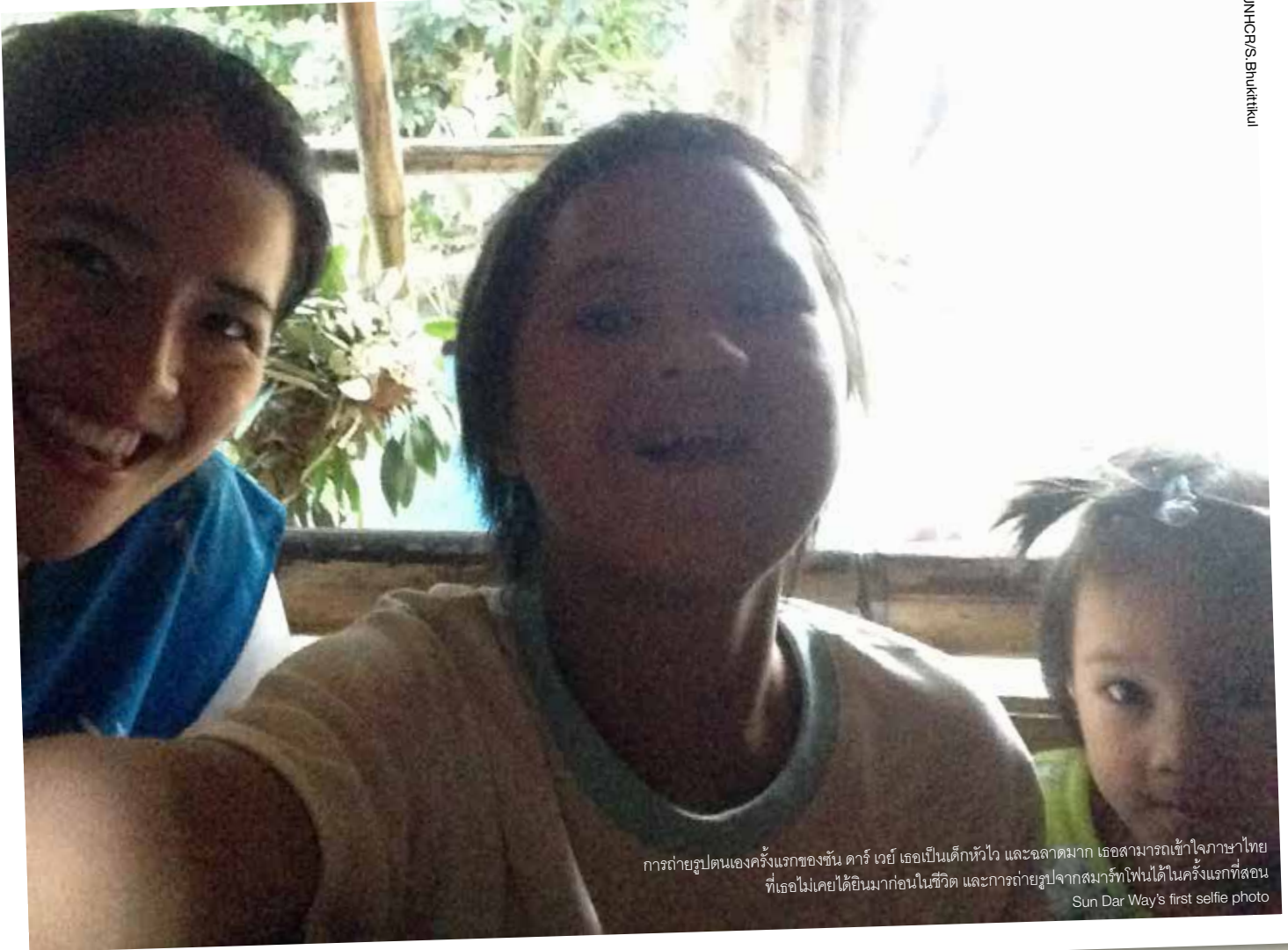
Johnity Soe never gives up

Story by Suchada Bhukittikul

Johnity Soe, a 10-year-old, refugee child with Cerebral Palsy since he was born. His family fled from war and persecution. His father passed away. He has only his mother and her aunt, Nor Gen Dee. Johnity has received physical therapy conducted by Handicap International who is supported by UNHCR for almost 9 years and he is now able to stand and eat by himself. Even though the treatment is very difficult, at times a real strain on him physically and takes very long time to see improvement but he never gives up. Special thanks to UNHCR supporters for your long term support to rebuild lives of children with disabilities like Johnity. However, we still need more support to provide the treatment to those people in urgent need in the camp and we cannot do it without you. If you would like to increase your donation, please contact 02-665-2523 or thabaf2f@unhcr.org to help those people in need.

จอนนิตี้ในวัย 10 ขวบที่มีมือและร่างกายแข็งแรงขึ้นมากจากกายภาพบำบัดอย่างต่อเนื่อง
Johnity at his 10 years old with better and stronger arms and body. The improvement is because of your continue support for him to receive physical therapy.

การถ่ายรูปตนเองครั้งแรกของซัน ดาร์ เวย์ เธอเป็นเด็กหัวโง่ และฉลาดมาก เธอสามารถเข้าใจภาษาไทย ที่เธอไม่เคยได้ยินมาก่อนในชีวิต และการถ่ายรูปจากสมาร์ทโฟนได้ในครั้งแรกที่สอน Sun Dar Way's first selfie photo

ซัน ดาร์ เวย์

เด็กพิเศษผู้ไม่ยอมแพ้

เรื่องโดย วรวิสา เทพสุรินทร์ และ สุชาดา ภูกิตติกุล

เย็นวันหนึ่งในค่ายผู้ลี้ภัยบ้านต้นยาง อ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี อากาศที่ดูจะไม่เป็นใจ ความมืดครึ้มของท้องฟ้าไม่ทำให้เราล้มเลิกการเยี่ยมซัน ดาร์ เวย์ เด็กผู้ลี้ภัยวัย 13 ปีในที่มีความพิเศษได้เลย เด็กหญิงที่ดูอายุน้อยกว่าอายุจริงมากอยู่ในชุดนักเรียนอย่างเรียบร้อยในค่ายผู้ลี้ภัยที่เธอเรียกว่าบ้าน บ้านของเธออยู่ลึกในป่า ยกพื้นสูงที่ด้วยไม้ไผ่ สภาพททรุดโทรมตามกาลเวลาที่ครอบครัวของน้องอยู่มานานเกือบ 14 ปี ซ้ำๆ เธอมี มู ฟ่า คุณแม่กำลังนั่งพับเพียบอยู่ใกล้ๆ ดวงตาน้อยๆ ของเธอและคุณแม่ดูดีใจที่เจ้าหน้าที่ UNHCR มาเยี่ยม ทว่าก็ไม่อาจปกปิดความเศร้าซึมลึกๆ ได้

“ซัน ดาร์ เวย์มีความบกพร่องทางสมองมาตั้งแต่เกิด เธอเข้าใจสิ่งที่คนอื่นพูดทุกอย่าง แต่สื่อสารกลับไม่ได้เท่านั้น” มู ฟ่าเล่าถึงความผิดปกติของลูกสาวของเธอ “นอกจากนั้นเข้าข้างซ้ายของน้องไม่มีลูกสะบ้า จึงทำให้น้องล้มง่ายมาก ร่างกายของน้องอ่อนแอและเปราะบางมากตั้งแต่เกิด” มู ฟ่าเล่าอีกว่า

กว่าซัน ดาร์ เวย์จะเริ่มคลานได้ก็ตอนอายุ 3 ขวบซึ่งช้ากว่าเด็กทั่วไปมาก และด้วยความที่เธอเป็นเด็กพิเศษจึงทำให้การมีชีวิตอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยนั้นท้าทายขึ้นอีก “น้องยังดูแลตัวเองไม่ได้ และร่างกายก็ไม่แข็งแรง สภาพในค่ายก็เป็นป่า ไร่ ไหล่นก็ลำบาก น้องต้องอยู่ในความดูแลตลอด และน้องค่อนข้างทานเยอะ บางวันกินถึง 7 มื้อ เพราะน้องไม่รู้ว่าจะตนเองอิ่มแล้ว หรือลืมไปว่าทานข้าวไปแล้วตอนไหน และเราก็ได้รับส่วนแบ่งอาหารอย่างจำกัด ถ้าไม่มีข้าวกินน้องก็จะร้องไห้”

ครอบครัวของซัน ดาร์ เวย์ต้องลี้ภัยจากสงคราม และอยู่ในค่ายมานานกว่า 14 ปีแล้ว “ตอนนั้นเกิดการสู้รบในหมู่บ้านของเรา ทหารบุกเข้ามาในหมู่บ้านนับไม่ถ้วน ทำลายข้าวของและบ้านเรือน และเกณฑ์พวกผู้ชายไปใช้แรงงาน ทุกครั้งที่ทหารมาในหมู่บ้าน สามีน้องต้องหนีไปหลบในป่าไม่งั้นก็ถูกจับ ครั้งสุดท้ายสถานการณ์เลวร้ายมาก สามีน้องถูกทหารทำร้ายจนไม่สบาย พวกเขาเลยคิดว่าอยู่ที่นี้ไม่ได้ อีกต่อไปแล้ว” มู ฟ่ากล่าวถึงสาเหตุที่ต้องออกจากบ้านเกิดที่รัก

ซัน ดาร์ เวย์เคยมีพี่ แต่ตอนนี้เขาต้องเป็นพี่คนโตของน้องอีก 2 คน เพราะพี่ของเธอเสียชีวิตจากการลี้ภัยที่ยากลำบาก “ตอนนั้นฉันมีลูกคนเดียวอายุ 5 ขวบ การลี้ภัยนั้นลำบากมากเพราะฉันมีทั้งลูกเล็กและสามีที่ป่วย เราเดินเท้าเป็นเวลา 1 เดือนเต็ม สุดท้ายเมื่อมาถึงค่ายได้เพียง 2 สัปดาห์ลูกก็จากไปเพราะป่วยหนักมาก ตัวผอมมาก และมีอาการปวดหัวอย่างรุนแรง หมอบอกว่าเกิดจากการกระทบกระเทือนทางสมอง” มู ฟ่าคุณแม่ลูก 3 กล่าวถึงการสูญเสียลูกอันเป็นที่รักจากการลี้ภัยที่ยากลำบากอย่างโศกเศร้า

อย่างไรก็ตามความเป็นเด็กพิเศษของซัน ดาร์ เวย์ ไม่เป็นอุปสรรคต่อความรักของพี่ที่มีต่อน้องได้เลย ซัน ดาร์ เวย์ทำหน้าที่เป็นพี่คนโตอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง ตลอดเวลาที่คุยกัน ซัน ดาร์ เวย์ก็รักมือเรียกน้องเข้ามาคุยและถ่ายรูปกับเจ้าหน้าที่ UNHCR ร่วมกับเธอเสมอ

เมื่ออยู่ในค่าย ครอบครัวซัน ดาร์ เวย์ได้รับความคุ้มครอง และเธอได้มีโอกาสได้เรียนหนังสือในโครงการห้องเรียนพิเศษ ซึ่งสอนให้เธอพัฒนาทักษะสำหรับเด็กผู้มีความบกพร่องทางสมอง ไม่ว่าจะเป็นการเดิน หรือการเรียนภาษามือ เมื่อกลับบ้านเธอมักจะเอาภาษามือกลับมาสอนแม่

“ตอนนี้เราไม่ต้องหนีสงครามอีก น้องสามารถเข้าเรียนในโครงการห้องเรียนพิเศษ ”

มู ฟ่าหัวเราะนิดๆ อย่างเอ็นดูลูกสาวที่กำลังเขียนและทำภาษามือจากสมุดเรียน ถึงแม้มันจะเก่าและยับมาก แต่นี่คือสิ่งที่มีค่ามากสำหรับซัน ดาร์ เวย์ “เขารักการเรียนมาก ถ้าวันไหนไม่พาไปโรงเรียน น้องก็จะร้องไห้ใหญ่” มู ฟ่ากล่าว

ในขณะที่ความสุขสำหรับมู ฟ่า คือการได้อยู่ดูแลซัน ดาร์ เวย์ แต่ก็อดกังวลกับอนาคตของเธอไม่ได้ “การได้ตื่นมาเห็นหน้าลูกทุกวันนี้แหละคือความสุข แต่ก็มีความสุขปนทุกข์เพราะอดคิดไม่ได้ว่าทำไมลูกต้องเกิดมาพิการอย่างนี้ด้วย ฉันกลัวว่าถ้าแก่ตายไปใครจะดูแลลูก ใครจะคุ้มครอง ใครจะมาให้ความเอาใจใส่จริงจังแบบนี้ ลูกเป็นเด็กผู้หญิง และไม่ปกติอย่างนี้ ฉันเป็นห่วงเรื่องความ

ซัน ดาร์ เวย์และน้องๆ ถ่ายภาพอย่างมีความสุขกับเจ้าหน้าที่ UNHCR Sun Dar Way and her sisters and brothers happily taking photo with UNHCR staff.

ปลอดภัยมาก ฉันเครียดมากเพราะหาทางออกไม่ได้” มู ฟ่ากล่าว แต่ทว่าซัน ดาร์ เวย์ไม่เคยทำตัวให้ ผู้เป็นแม่หนักใจเลย “น้องเป็นเด็กเรียบร้อยและเข้มแข็ง น้องมีความสุขกับสิ่งที่มี ไม่ชอบขอใคร หากไม่มีก็จะไม่ขอ น้องก็จะเล่นกับสิ่งที่เรามีเช่น การขีดเขียนในสมุด หรือฝึกภาษามือ” มู ฟ่าพูดถึงลูกสาวอย่างเอ็นดู “ฉันหวังอย่างเดียว อยากให้น้องปลอดภัย และดูแลตนเองได้” มู ฟ่าพูดถึงความหวังสูงสุดอย่างเดียวกับเธอมี

UNHCR สนับสนุนโครงการภาพวาดบำบัดและโครงการตั้งถิ่นฐานใหม่ให้กับเด็กพิการทางสมองอย่างซัน ดาร์ เวย์ ซึ่งในปี 2556 ที่ผ่านมา ด้วยการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องของท่าน ผู้พิการจำนวน 822 คนสามารถเข้าถึง

การบริการขั้นพื้นฐานทำให้พวกเขาสามารถดำเนินชีวิตได้เหมือนคนปกติทั่วไป และผู้พิการเป็นส่วนหนึ่งของผู้ลี้ภัย 8,200 คนที่ได้รับการช่วยเหลือในโครงการตั้งถิ่นฐานใหม่ในประเทศไทย 3 อย่างไรก็ตามในประเทศไทยมีเด็กและผู้ลี้ภัยที่มีความบกพร่องทั้งทางร่างกาย และสมองจำนวนเกือบ 4,500 คนใน 9 ค่ายซึ่งเราสามารถให้การสนับสนุนได้เพียง 3 ค่ายเท่านั้น พวกเขาเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนและเฉพาะเจาะจง การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องของท่านจากท่านจะทำให้เรามอบความช่วยเหลือที่ครอบคลุมและยั่งยืนได้ หากท่านต้องการบริจาคเพิ่มเติมโปรดติดต่อ 02-665-2523 หรือ thabaf2f@unhcr.org เพื่อให้โอกาสผู้ลี้ภัยที่พิการได้มีชีวิตใหม่อีกครั้ง

ซัน ดาร์ เวย์สอนภาษามือที่เธอได้เรียนมาจากโครงการห้องเรียนพิเศษให้เจ้าหน้าที่ UNHCR Sun Dar Way is showing her sign language that she learns from the Special Education school to UNHCR staff.

Sun Dar Way, a 13-year-old refugee, was born with autistic. Due to on-going fights in Myanmar, her parent moves to the temporary shelter in Thailand since 2000. She has attended Special Education school supported by UNHCR in Ban Don Yang camp in Kanchanaburi, Thailand. She is very special and love to go to school. UNHCR is on the ground to provide resettlement opportunity to vulnerable people like Sun Dar Way and supports Physical Therapy project through our partner, Handicap International. Unfortunately, with budget limitation, we are able to support Physical Therapy in only three out of nine refugee camps. Thus, your increased and continued support will help us provide the important services to all children and refugees with disabilities. If you would like to increase your donation, please contact 02-665-2523 or thabaf2f@unhcr.org and provide humanitarian assistance to those people in need.

#IBELONG

ร่วมกับเราในแคมเปญรณรงค์เพื่อยุติปัญหาความไร้สัญชาติ
Join us in our campaign to end statelessness
ibelong.unhcr.org

คน 10 ล้านคนทั่วโลกเป็นคนไร้สัญชาติ
เมื่อไม่มีสัญชาติ ผู้หญิง และเด็กจะมีความเสี่ยงสูงในการถูกค้ามนุษย์และถูกแสวงหาผลประโยชน์

**10 MILLION PEOPLE IN THE WORLD
HAVE NO NATIONALITY**

Without nationality, women and children are more
vulnerable to trafficking and exploitation.

In cooperation with
**UNITED COLORS
OF BENETTON.**

สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ (ยูเอ็นเอชซีอาร์)
ตู้ ป.ณ. 2-121 ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ 10200 ประเทศไทย
P.O. Box 2-121, Rajdamnern Nok Avenue, Bangkok 10200
Donor Service Hotline: 02 665 2523 Fax: 02 661 7075
Email: thabaf2f@unhcr.org

UNHCR
The UN Refugee Agency

www.unhcr.or.th

[f](#) [t](#) [i](#) [v](#) UNHCRThailand